

[Hove Sørensen]

der forurening eller har været udsat for radioaktivitet, kan ministeren forbyde salg af sådanne levnedsmidler.

Ordlyden er egentlig klar nok. Den taler om tilfælde, hvor der foreligger en risiko. Den siger ikke noget om, at den risiko skal være bevist, for at der kan udstedes et omsætningsforbud af fisk fra sådan et område.

Jeg må vende tilbage til, at når ministeren nu har accepteret, at der skal iværksættes undersøgelser, så må jeg tage det som et udtryk for, at ministeren erkender, at der kan være en risiko for, at fisk er forurenede i en sådan grad, at de er uegnet til menneskeføde. Når vi erkender det, må jeg også spørge, hvorfor ministeren ikke tager § 13, stk. 2, alvorligt.

Tove Lindbo Larsen (S):

I fortsættelse af den sidste spørger vil jeg spørge ministeren, om han er bekendt med forbrugerrådets udtalelser om denne sag. Jeg har opfattet ministerens svar sådan, at ministeren er klar til at afvente resultatet af de undersøgelser, der er i gang, til januar, før han vil skride ind. Det er min opfattelse, at forbrugerrådet mener, at man bør skride ind omgående, og jeg vil gerne spørge, om ministeren er uenig med forbrugerrådet i den henseende.

Gade (SF):

Hvis ministeren også tænkte på sikkerheden for forbrugerne, så kan jeg i hvert fald konstatere, at hans konklusioner bliver i direkte modstrid med det, forbrugerrådet har formuleret, hvor det skriver i brevet til miljøudvalget, at det ville have været helt anderledes betryggende for forbrugerne, hvis det oprindelige fiskeforbud var opretholdt, indtil området kunne frikendes i alle sæsonperioder. Jeg gentager: i alle sæsonperioder. Det forekommer mig også ret klart efter at have hørt ministerens svar, at ministeren netop ikke kan frikende området i alle sæsonperioder. Det må nødvendigvis være begrundelsen for, at ministeren har taget et nyt initiativ og foretaget undersøgelser her i vinterperioden.

Jeg mener stadig, at ministeren ikke kan godtgøre, at der ikke foreligger en sundhedsrisiko, men alligevel mener, at der fortsat må drives fiskeri. Når det ikke engang kan genere de lokale fiskere deroppe, så fatter jeg ik-

ke, hvorfor ministeren ikke med det samme tager og indfører det fiskeforbud.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Må jeg først sige generelt, at det er ikke miljøministeren, der kan indføre et fiskeriforbud, det er fiskeriministerens. I det hele taget er det nok rigtigt, at vi får fat på ordet fiskeriforbud, for det er det, man i daglig tale bruger om, at man ikke må omsætte fisk deroppefra. Der kan ikke indføres et fiskeriforbud. Derimod kan der indføres et forbud mod omsætning af fisk deroppefra. Det er det, der er sket.

Hr. Gade siger nu, at ministeren må have fornemmelsen af, at der er noget galt, ellers ville han ikke have sat undersøgelser i gang. Man kan jo sætte undersøgelser i gang, fordi man har en begrundet formodning om, at der er noget galt, men man kan også sætte en undersøgelse i gang for hele tiden at sikre, at befolkningen kan være tryk ved de fisk, de får deroppefra. Dette er baggrunden for, at vi løbende undersøger.

Må jeg sige yderligere til fru Margrete Auker, at fiskeriforbud er altså ikke indført. Dermed mener jeg, at jeg sådan set også har svaret hr. Gade.

Hr. Hove Sørensen gør opmærksom på, at ministeren kan forbyde salg, når der foreligger en risiko. Ja men der har været foretaget undersøgelser, hvis endelige resultat vi får i januar, men hvis foreløbige resultater viser, at der ikke er denne risiko. Så vil det ikke være rimeligt, når der ikke er konstateret nogen risiko, at gennemføre et sådant forbud.

Er ministeren enig eller uenig med forbrugerrådet, og er han bekendt med forbrugerrådets henvendelse eller skrivelse desangående? Jeg må sige, at jeg har den største respekt for forbrugerrådets nervøsitet for området. Det er ganske naturligt et område, de skal varetage. Det, der bliver vores opgave, er – også over for forbrugerrådet – så tæt som vi overhovedet kan komme dokumentation, at fortælle, at de undersøgelser, vi har foretaget, viser, at den nervøsitet og den uro, de har, behøver man ikke at have i den udstrækning, som tilfældet er for forbrugerrådet. Men forbrugerrådet har som repræsentant for forbrugerne et naturligt krav på, at vi igennem undersøgelserne løbende holder forbrugerne à jour med, hvilke resultater vi kommer frem